

Global Research: BOD ZLOMU NA VÝCHODNÍ UKRAJINĚ - ÚSTUP UKRAJINSKÝCH VOJSK. Mír je však ještě daleko

- CZ24 News | 28. června 2022

UKRAJINA: Ústup ukrajinských jednotek z města Severodoněck v Luhanské oblasti je klíčovým momentem probíhajícího konfliktu.

Ruské síly nyní téměř zcela ovládají Luhanskou oblast. Podle posledních zpráv z frontových linií vstoupily ruské síly 25. června do posledního zbývajícího města Lysyčansk v Luhansku.

Na dnešním brífinku to v Moskvě oznámilo ruské ministerstvo obrany:

„Dne 25. června přešla města Severodoněck a Borovskoje, osady Voronovo a Sirotino pod kontrolu Luganské lidové republiky. V osvobozených lokalitách... žije přibližně 108 000 obyvatel. Celková rozloha osvobozeného území je asi 145 km².“

„Úspěchy ruské armády... značně snižují morálku a psychický stav příslušníků ukrajinské armády. Ve 30. mechanizované brigádě dislokované u Arťomovska se hromadně vyskytují případy zneužívání alkoholu, užívání drog a nedovoleného opouštění bojových pozic.“

Mír je však ještě daleko – možná až za několik měsíců. V [projevu ruského prezidenta Vladimira Putina na SPIEF](#) v Petrohradě minulý týden se o mírových jednáních nezmínil. O bojích se Putin téměř nezmiňoval.

Tři vysoce provokativní kroky protistrany v uplynulém týdnu jsou významnými ukazateli, které naznačují, že konflikt se může vyostřit. Jestliže **raketový útok na ruskou ropnou plošinu** v Černém moři byl aktem provokace, pak **americká dodávka vysoce mobilních dělostřeleckých raketových systémů (HIMARS)**, výkonného zbraňového systému dlouhého doletu, je zamýšlena jako potenciální změna hry, která může Kyjevu pomoci zvrátit průběh konfliktu, a za třetí, **bizarní krok Litvy, která zablokovala ruský železniční tranzit do Kaliningradu**, je bezohlednou eskalací napětí.

Ukrajinský ministr obrany Oleksij Reznikov ve čtvrtek na Twitteru v nadšení napsal, že HIMARS dorazí,

„Na Ukrajinu dorazily HIMARS. Děkuji svému kolegovi a příteli @SecDef Lloyd J. Austin III za tyto mocné nástroje! Léto bude pro ruské okupanty horké. A pro některé z nich poslední.“

Washington tvrdí, že od Kyjeva obdržel ujištění, že HIMARS nebude použit k útoku na ruské území. Moskva varovala, že zaútočí na cíle na Ukrajině, které „dosud nezasáhla“, pokud Západ dodá Ukrajině rakety delšího doletu pro použití ve vysoce přesných mobilních raketových systémech.

Litevský krok je hrubým porušením mezinárodního práva a Vilnius by jednal pouze na základě předchozí konzultace s USA a NATO, aby [otestoval ruskou reakci](#). Kaliningrad je hlavní ruskou

základnou s jadernými raketami, kde sídlí její Baltská flotila, a kromě toho je jediným ruským přístavem na Baltu, který je celoročně bez ledu. V táboře NATO se zjevně najdou šílenci, kteří se nemohou dočkat, až budou moci šplhat po žebříčku eskalace.

Také Rusko má před sebou „nedokončenou práci!, protože v Doněcku drží jen zhruba stejné území, jaké separatisté ovládali v únoru před zahájením speciální vojenské operace. Nyní je ovládnutí administrativních území Donbasu pouze minimálním cílem Moskvy. V další fázi se chystá rozsáhlé bojiště, které se bude rozprostírat od Charkova na severovýchodě až po Mykolajiv a Oděsu na jihozápadě. Čeká nás mnoho bojů.

Deník New York Times napsal, že „představitelé Pentagonu očekávají, že přísun dalších dělostřeleckých systémů dlouhého dosahu změní situaci na doněckém bojišti“. Generál Mark A. Milley, předseda sboru náčelníků štábů USA, nedávno novinářům řekl: „Pokud je (Kyjev) využije správně, prakticky, pak budou mít na bojišti velmi, velmi dobré účinky.“

Ruský vojenský přístup je doktrínálně zaměřen na opotřebovací válku, jejímž cílem je postupné získávání územních zisků. Proto je ve výhodě ta strana, která má na bojišti větší sílu. V trvalé opotřebovací válce bude jedna armáda nakonec vyčerpávat schopnosti té druhé. Právě zde se projeví zlomové linie v západní jednotě, pokud se současné stopy „únavy z války“ v Evropě změní v „únavu ze solidarity“.

Schopnost Ukrajiny změnit vojenskou rovnováhu závisí především na trvalé vojenské podpoře ze strany USA a dalších evropských zemí. To samozřejmě závisí na politické vůli a soudržnosti západních spojenců. Co se týče Ruska, to je nejen odhodláno k vleklé válce, ale má také kapacitu ji udržet.

Na rozdíl od Ukrajiny není Rusko závislé na žádné jiné zemi, pokud jde o posilování jeho vojenského potenciálu nebo výcvik a poradenství pro jeho armádu. Z historického hlediska je také charakteristickým rysem ruské armády její neuvěřitelná vytrvalost a schopnost vzdorovat dlouhodobému vyčerpání.

USA stále sázejí na to, že ruská ekonomika dlouho nevydrží, protože plný dopad sankcí a kontrol vývozu se teprve projeví. V tomto kalkulu je oživení rublové měny považováno za důsledek především přísných vládních kontrol kapitálových toků a prudce klesajícího dovozu do Ruska. Stejně tak se USA přesvědčily, že omezení vývozu technologií do Ruska postupně zbrzdí růst jejich průmyslu. Na právě probíhajícím summitu G7 v Německu (26.-28. června) se tak soustředí pozornost na nové plány dalšího „utahování šroubů“ ruské ekonomice.

K tak odvážným předpokladům však není k dispozici mnoho údajů o ruském rozpočtu a ještě obtížnější je vyčíslit, kolik Moskva na válku na Ukrajině vynakládá. Rozhodně neexistují žádné důkazy, které by naznačovaly, že se schopnost Kremlu financovat válečné úsilí dostává pod tlak sankcí.

Zatímco prezident Biden se v březnu chlubil, že sankce „drtí ruskou ekonomiku“ a že „rubl je v troskách“, stal se pravý opak. Příjmy z ruské ropy zaznamenaly nové rekordy a rubl se tento týden dostal na sedmileté maximum vůči dolaru. Podle názoru expertů se také ruský finanční systém po několika týdnech vážného vybírání peněz z bank vrátil k běžnému chodu.

Do budoucna si Biden musí udržet kontrolu nad Kongresem v pololetních volbách, v nichž republikáni jistě využijí rostoucích životních nákladů. Pokud jde o Evropu, chladnější teploty v nadcházejících měsících vyvolají obavy z nedostatku energie, protože Moskva omezila dodávky zemního plynu do Evropy, což by ještě zhoršilo hospodářský tlak, který nyní zažívají.

Proto je velkou otázkou, zda touha vzdorovat Rusku bude udržitelná, když se válka sama rozmělní. Matrice se změnila. Koneckonců Biden ještě koncem března pronesl o Putinovi následující slova: „Proboha, tento člověk nemůže zůstat u moci.“ Ale za tři měsíce, tedy dnes, Biden pouze říká, že se snaží pomoci Ukrajině optimálně vyjednávat s Ruskem o urovnání. I zde musí Biden dbát na to, aby Rusko ztrácelo půdu pod nohama, a zároveň neustále vážit, aby nové zbraně příliš rychle neeskalovaly konflikt.

Je pravda, že Biden je doma pod malým politickým tlakem, aby ustoupil. A trhlinu v jednotě Západu pravděpodobně nelze chápat jako něco, co by znamenalo rozkol v základní strategii vůči Rusku a ukrajinskému konfliktu. Přesto je podstatné, že se jedná o nebezpečný okamžik i pro globální ekonomiku.

Hospodářské oživení po pandemii, narušení dodavatelského řetězce, rychlý růst cen, investice do infrastruktury, obchodní praktiky, světové ceny ropy, světové zásobování potravinami, recese – tyto otázky jistě ovlivňují postavení západních lídrů ve volbách. Znamená to, že hospodářská a politická bolest se spojuje.

Autor: Melkulangara K. Bhadrakumar

[ZDROJ](#)

Překlad: zvedavec.news